

K $\frac{48}{96}$

Регионална библиотека
"Любен Каравелов"- Русе

120000890805

20 години русенска народна опера

Музикалният живот в гр. Русе, след деветосептемврийската победа се разгърна с неимоверен размах. Необикновения ръст на художествената симодейност, грижовността на народната власт, възкресиха старата мечта на групата ентузиаста в града за създаването на професионален оперен институт.

Откри се разформированото музикално дружество „Оперна дружба“. Част от нейните пламенни агитатори настояваха операта да бъде основана веднага и дори раздадоха щимовите на оперетата „Хубазата Елена“ от Оффенбах. Но надделя здравото и разумно начало отразено в устава: на първо време да бъде сформирован държавен, професионален симфоничен оркестър, като основен колектив на бъдещата опера.

Избора на диригент бе възложен на секретаря на дружеството Димитър Сакакушев. Препоръката на известния на нашата културна общественост музикант Саша Попов и композитора Филип Кутев беше, ръководството на оркестъра да бъде възложено на току-що завърналия се от специализация млад, талантлив диригент КОНСТАНТИН ИЛИЕВ.

През м. октомври 1947 година той пристигна в гр. Русе и започна работа с комплектувания предимно от любители и няколко професионални музиканти оркестър. Между тях бяха: заслужилният артист ХРИСТО ДЮЛГЕРОВ, ЯНКО ДИМИТРОВ АРАБЧЕВ, МИШО НИКОЛОВ, СОФКА ИВАНОВА, НИКОЛА БАКАЛОВ, ЗДРАВКО РУСЕВ и др..

На 4 януари 1948 година в бившия „Църковен салон“ с

успех беше изнесен първият концерт. Но скоро след това Константин Илиев постъпи на работа в Софийската народна опера и напусна гр. Русе.

На негово място беше привлечен ЕМИЛ КАРАМАНОВ. Той направи извънредно много за укрепването на оркестъра и в един непродължителен период от време, скъпата рожба на Русенската партийна общественост „Оперна дружба“, заживя пълноценен творчески живот.

Почти в същото време започна сформирването и на оперния хор. В състава му влязоха най-изтъкнатите представители на хорската самодейност в града. Под ръководството на диригентите ИЛИЯ ЙОРДАНОВ и МАРИН НИКОЛОВ хорът провеждаше всекидневни репетиции.

Така приключи първият етап на едно крупно културно дело. Перспективите за осъществяването на главната цел — създаването на професионален оперен театър, бяха ясни и близки.

И наистина през м. март 1949 година, от София беше командирован в Русе, като главен диригент на бъдещата опера и художествен ръководител на симфоничния оркестър, познатия вече на русенци КОНСТАНТИН ИЛИЕВ.

Поддържан от известната със своята активност и благоприятно отношение към въпросите на изкуството русенска общественост, той извърши цялата потготвителна и организационна работа, свързана със създаването на оперния институт.

От проведените изпити за солисти в състава на новоот-

430903

критата опера влизаха: Елисавета Йовович, Кирил Кръстев — сега засл. артист, Алексей Милковски, Косю Лунгов, Брилянта Кеворкян, Стефан Георгиев — Хернани, Никола Николов, Тодор Маринчевски, Вяра Въжарова, Даница Карпова, Величка Кирова, Кирил Захариев, Христо Крондев и няколко месеца по-късно и Пенка Маринска, сега засл. артистка. Солисти на балета бяха: Димо Врубел, Жанет Баджова и Лили Николова.

Субсидирани от Гредския народен съвет, писанерите на оперното дело в гр. Русе, започнаха подготовката на операта „ТРАВИАТА“ от Джузепе Верди, с постановъчна група:

Диригент: КОНСТАНТИН ИЛИЕВ

Режисьор: ДРАГАН КЪРДЖИЕВ

Художник: АСЕН ПОПОВ

Балетмайстор: А. ВАРАБЬОВА

Репетициите се провеждаха в сградата на старата община, специално ремонтирана и пригодена за нуждите на операта.

Премиерата на спектакъла се състоя на 27 ноември 1949 година. Шестмесечният труд на колектива се увенча с успех.

На откриването присъствуваха видни общественици от столицата и страната, музикални дейци, композитори, артисти. Скъпи гости на града бяха режисьорът и художникът при Большой театр Евгений Сохавин и Василий Лужецки.

Председателят на Комитета за наука и култура (КНИК) Карло Луканов поздрави директора на двата института — драма и опера — Стефан Пенчев, постановчиците и целия изпълнителски състав и поднесе поздравленията на партията и правителството.

„Трябва да се отбележи“, каза в заключение др. Карло Луканов, „че не буржоазния, а работнически Русе създаде операта...“.

Успешното представяне на премиерният спектакъл беше достатъчна гаранция, Русенската опера да влезе в семейството на държавните музикални институти.

През 1951 година се състоя първият национален преглед на оперните театри в София. Нашият оперен театър се

представи с оперите: ТРАВИАТА от Дж. Верди и ДОН ПАС-КУАЛЕ от Доницети, постановки на проф. Драган Кърджиев и нар. артист Петър Райчев. Постановките се дирижираха от главния диригент Константин Илиев.

Участието в прегледа беше голямо изпитание за младия колектив. Любомир Пипков — тогава секретар на Съюза на композиторите, Марин Големинов, Асен Найденов, Стефан Македонски и много видни дейци на нашата музикална култура дадоха висока оценка на спектаклите.

Малко по-късно солистичният състав получи нови попълнения — на русенската сцена се появи НИКОЛАЙ ЗДРАВКОВ сега засл. артист, който и досега е единствения лиричен тенор на операта.

Не след много като втори диригент на симфоничния оркестър и на операта идва един от най-изтъкнатите майстори на диригентската палка ДОБРИН ПЕТКОВ.

Русенската народна опера започна своя триумфален възход. На нейна сцена се появиха постановките на: КАРМЕН от Бизе, АИДА от Верди — постановки на талантливия режисьор на братска Румъния — проф. Йон Рънзеску. Негово дело е и представителния спектакъл на оп. ОТЕЛО от Верди, В БУРЯТА от Т. Хренников, ДОН КАРЛОС от Верди. ЦАР КАЛЮАН от П. Владигеров, ПОВЕСТ ЗА ИСТИНСКИЯ ЧОВЕК от Прокофиев — обявена като най-хубава проява на третия национален преглед на оперните театри. КАТЕРИНА ИЗМАЙЛОВА от Шостакович, ТУРАНДОТ от Пучини, МАЙКА от Хренников, ЛЕТАЩИЯТ ХОЛАНДЕЦ от Вагнер, ВЪЛШЕБНАТА ФЛЕЙТА от Моцарт и др., които бележат възходящия път на нейното двадесет годишно съществуване.

На сцената на Русенската народна опера започнаха своята кариера засл. арт. Мария Бохачек, засл. арт. Асен Салимски, Неделчо Павлов, Евелина Стойчева, Маргарита Радулова и др., които вече не са наши служители, а не Софийската народна опера и които заедно с нашите първи изпълнители: засл. арт. Кирил Кръстев, засл. арт. Николай Здравков, засл. арт. Пенка Маринова и др. разнасят българската култура и изпълнителско изкуство далеч зад пределите на страната ни.

От юбилейния к-т

„РИГОЛЕТО“ — ВЕРДИ

Джована — Сн. Якимова

Херцогът — з. а. Н. Здравков

Джилда — з. а. П. Маринова

„ЕВГЕНИ ОНЕГИН“ — ЧАЙКОВСКИ

Татяна — з. а. М. Бохачек

„ЛЕБЕДОВО ЕЗЕРО“ — ЧАЙКОВСКИ
Зигфрид — Т. Тодоров
Одета — Л. Спасова

„ТУРАНДОТ“ — ПУЧИНИ

Царя — Хр. Крондев
Пинг — Ан. Анастасов
Панг — Й. Стефанов
Понг — Н. Абаджимаринов

„СЕЛСКА ЧЕСТ“ — МАСКАНИ

Сентуца — А. Ангелова

Алфио — в. в. К. Кръстов

размисли около юбилея на
русенската народна опера

Времето, в което живеем е трескаво и динамично. Политическата и социална сложност на нашия живот са изключителни. Рушат се вековни норми и представи за доброто, красотата и нравствеността — все категории на изкуството!

Пред нашия обществен строй стоят красиви и перспективни повели, които чакат своето разрешение. Бъв тази обстановка изкуството е призвано да воюва, да откликва, да изпреварва!

Нашите партийно-естетически норми са солидни и научно обосновани, те не могат да бъдат коментирани, освен що се отнася до пункта — КАК ГИ ИЗПЪЛНЯВАМЕ?

Готова ли е Русенската народна опера в края на своето двадесетгодишно съществуване да преустрои редиците си, стила и метода на своята работа, за да се постави във услуга (като опера от нов съвременен тип) на тези партийно-естетически норми и повели?

Нека отговорим на този толкова важен въпрос, разглеждайки последователно основните му, според мен, пунктове:

Художествената линия или творческото кредо на нашия театър трябва да се състои във стремежа към един значителен принос в общата културна революция на нашия народ -- на базата на високо художествени издържани в професионално, идейно и естетическо отношение -- оперни спектакли.

Убеден съм, че този стремеж винаги е съществувал. Не съм убеден обаче, че той е бил винаги правилно адресиран, че е стигал до адресанта! Това става ясно от някои странности, проявени в крайния резултат на нашата работа.

Може ли да се смята, че добре се култивира вкуса на нашата публика, че е налице едно преустройство на нейното естетическо и морално съзнание, тогава, когато в по-голямата си част то става чрез творбите на Росини, Верди, Пучини, Лехар и Калман? . . . Не говоря за репертоарна ограниченост (най-малко Русенската народна опера може да бъде уличена в това), говоря за тъжния факт, че по-голямата част от нашата публика реагира както трябва само на тези автори, или с други думи казано -- само чрез техните творби ние сме в „ажур“ с основната си цел?!

Ако за това има исторически оправдана причинност, то колко време още ще се мирим с нея?

Радостта от едно истинско кредо не може да не изглежда самоцелна, когато не е налице неговата пълна приложимост. За това вина има най-малко консуматора, въпреки че и русенската публика би трябвало да разбира, че е под нейното достойнство да остават неизиграни поради липса на интерес постановки, като например операта „Катерина Измайлова“ на Шостакович, коствувала толкова усилия на Русенската народна опера.

Правилната репертоарна политика сама по себе си много често е чужда на навиците и вкуса на публиката. Човек обича това, което му е познато и приятно без всякога да може да вникне във факта, че приятността от контакта с изкуството е първият, но не и последният негов белег.

Ето защо борбата за чистотата в прилагането на нашата художествена линия трябва да се води със всички средства -- не само от сцената, но и чрез една широка разяснителна платформа, която да обединява и насочва интересите, платформа, която трябва да продължат от сърце, както целият театър, така и всеки негов отделен член. Разбирането на визирания дотук въпрос е от изключителна важност за един театър, който би желал да се нарече съвременен, защото само пълната контактност, а не частичната такава му дават правото на това прозвище.

Оттук и вторият основен въпрос -- конституцията на театъра. Всички български опери са конституирани върху колективния принцип.

Какво ни предлага този принцип? На какво противостои той?

— На западния еталонен „театър на звездите“, финансиран и консумиран от неговия елит, постулиращ единствено „чисто аристократичния характер на оперното изкуство“.

Нашият колективен театър без да изключва „звездата“ от своите редове има широко демократичен характер. Той е разчетен на могъщото колективно преживяване на основните естетически моменти на изкуството. Това наистина е чудесно и ако има нещо, което да ни огорчава, то се корени във факта, че много често не сме на висотата на своя принцип.

Смятам, че именно в тези юбилейни дни е необходимо да се каже на русенския оперен артист, бил той солист, хорист, оркестрант, балетист или художествен ръководител, че колективният принцип не изключва сериозния професионализъм, творческата самодисциплина, желанието за самоусъвършенстване и скромността, но обезателно изключва грандоманията, примадонщината, бавното, застояло и рутинерско отношение към творчеството и което е най-важно -- нечистите граждански позиции и кариеризма.

Разностилието и неизяснеността в стила и метода на работа са също въпрос, който трябва да се реши централно и веднаж завинаги, може би за

цялото оперно дело у нас, като се започне от центъра.

Във листата на тези основни въпроси (макар и от по-друго естество), влизат: все още бедната и недостатъчна материална база, неподчиненото, като че ли на никакви принципи разпределение и постъпление на новите кадри, не всякога координираното и целесъобразно централно ръководство и пр.

Това са в основни линии нещата, които според мен хвърлят сянка на съмнение върху смелия отговор, който от сърце бихме желали да дадем на поставения най-отпред въпрос.

Ще ни стигнат ли силите, знанията, честността, а може би и здравето, за да се преборим със всичко това, в името на голямата цел? Ще станем ли Русенската народна опера, опера от съвременен

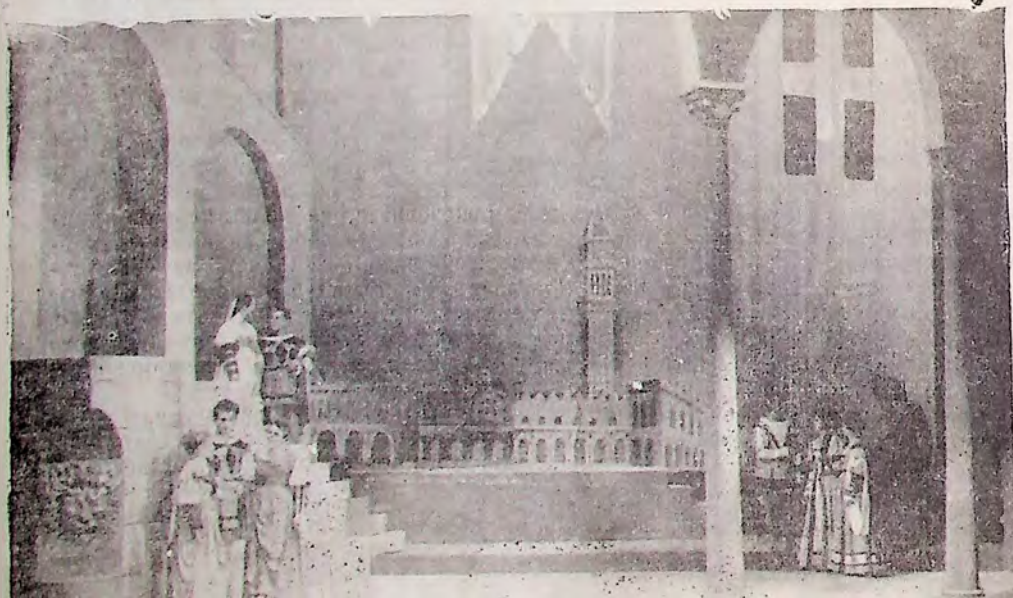
тип? Редно ли е да завърша размишленията си оптимистично, заради самия оптимизъм, съзнавайки при това, голямата трудност и изисквания на времето? . .

Може би е редно, защото ако не вярвах в скритите ресурси на Русенската народна опера, ако не виждах наред с някои дребни и преждевременни злорадства, онези жадни за значимото в изкуството хора, недоволни от днес, устремени към утре, не бих писал тези редове, нито бих имал дързостта да се натоваря със задълженията и правата, които ми дава поста, който заемам.

Нека бъде честит и щастлив двадесетгодишният юбилей на Русенската народна опера и русенци. От сърце — на добър час!

Михаил АНГЕЛОВ,

главен диригент на Русенската народна опера

„ДЖОКОНДА“

ПОНКИЕЛИ

постановки на русенската опера

	дата на премиерата	брой спектакли
1. ТРАВИАТА от Верди	27. XI 1949 г.	216
2. БЪТЕРФЛАЙ от Пучини	25. III. 1950 г.	111
3. ДОН ПАСКУАЛЕ от Доницети	8. XI. 1950 г.	61
4. ПРОДАДЕНА НЕВЕСТА от Сметана	12. II. 1951 г.	100
5. БОХЕМИ от Пучини	12. X. 1951 г.	84
6. КУКЛЕНАТА ФЕЯ от Байер	7. III. 1952 г.	16
7. РИГОЛЕТО от Верди	21. IV. 1952 г.	120
8. ТОСКА от Пучини	15. X. 1952 г.	102
9. СЕВИЛСКИЯТ БРЪСНАР от Россини	30. I. 1953 г.	141
10. ВОЛНИЯ ВЯТЪР от Дунаевски	1. VI. 1953 г.	57
11. ПАЛЯЧО от Леонкавалло	28. X. 1953 г.	42
12. ШЕХЕРАЗАДА от Римски-Корсаков	28. X. 1953 г.	24
13. ОТВЛИЧАНЕ ОТ САРАЯ от Моцарт	15. II. 1954 г.	31
14. КЕТО И КОПЕ от Долидзе	31. V. 1954 г.	18
15. СЕЛСКА ЧЕСТ от Маскани	4. X. 1954 г.	75
16. ЛОВЦИ НА БИСЕРИ от Бизе	6. XII. 1954 г.	26
17. СЪПЕРНИЦИ от Хертел	30. III. 1955 г.	114
18. ЕВГЕНИ ОНЕГИН от Чайковски	5. II. 1956 г.	31
19. МАЗЕПА от Чайковски	30. V. 1956 г.	20
20. ТРУВАДУР от Верди	14. XI. 1956 г.	61
21. МАМЗЕЛ НИТУШ от Ерве	11. IV. 1957 г.	26
22. ЛЮБОВЕН ЕЛЕКСИР от Доницети	23. V. 1957 г.	13
23. ТЕАТРАЛНИЯТ ДИРЕКТОР от Моцарт	17. X. 1957 г.	10
24. ТИЛ ОЙЛЕНШПИГЕЛ от Р. Щраус	"	11
25. ОМАГЬОСАНАТА ГОРА от Клее	"	15
26. КАРМЕН от Бизе	16. I. 1958 г.	87
27. МАНОН от Масне	12. IV. 1958 г.	22
28. ЖИЗЕЛ от Адам	14. VI. 1958 г.	24
29. ДЖОКОНДА от Понкиели	8. VII. 1958 г.	19
30. ЦАРИЦАТА НА ЧАРДАША от Калман	20. XI. 1958 г.	145
31. МОМИЧЕТО ОТ ЗАПАД от Пучини	17. III. 1959 г.	16
32. ЗАПУСТЯЛАТА ВОДЕНИЦА от Маестро Атанасов	28. IV. 1959 г.	16
33. В БУРЯТА от Хренников	10. IX. 1959 г.	19
34. АИДА от Верди	20. XII. 1959 г.	60
35. ХУБАВАТА ЕЛЕНА от Офенбах	2. IV. 1960 г.	32
36. ИМАЛО ЕДНО ВРЕМЕ от Хаджиев	24. IX. 1960 г.	38
37. ЛЕБЕДОВО ЕЗЕРО от Чайковски	19. I. 1961 г.	45
38. ФАУСТ от Гуно	20. IV. 1961 г.	25

39. ЛАКМЕ от Делиб	9. XII. 1961 г.	16
40. ФРАСКИТА от Лехар	16. I. 1961 г.	53
41. ЦАР КАЛОЯН от П. Владигеров	5. IV. 1962 г.	17
42. ПОВЕСТ ЗА ИСТИНСКИЯ ЧОВЕК от Прокофиев	9. VI. 1962 г.	17
43. ДОН КАРЛОС от Верди	27. I. 1963 г.	38
44. ЛЕШНИКОТРОШАЧКАТА от Чайковски	29. VI. 1962 г.	28
45. НОВА ОДИСЕЯ от Брунс	18. IV. 1963 г.	20
46. ДОН ЖУАН от Моцарт	11. VI. 1963 г.	14
47. АНТИГОНА 43 от Пипков	23. XII. 1963 г.	10
48. АРШИН МАЛ АЛАН от Хаджибеков	18. I. 1964 г.	43
49. МАДАРСКИЯТ КОННИК от Д. Сагаев	23. V. 1964 г.	16
50. ТУРАНДОТ от Пучини	17. IX. 1964 г.	18
51. МОЛЯЩА ЧЕСТ от Ал. Писифов	30. I. 1965 г.	22
52. ФРАНЧЕСКА ДА РИМИНИ от Чайковски	7. III. 1965 г.	12
53. КАРНАВАЛ В КУБА от Гершуин	"	12
54. ЧУДНИЯТ МАНДАРИН от Барток	"	12
55. КАТЕРИНА ИЗМАЙЛОВА от Шостакович	7. IV. 1965 г.	5
56. МОСТ от Ал. Райчев	2. X. 1965 г.	5
57. ЛУЧНИЯ ДИ ЛАМЕРМУР от Доницети	12. XII. 1965 г.	22
58. ПРИЛЕПЪТ от Н. Щраус	28. XII. 1965 г.	69
59. ЦЕЛУВКАТА НА ФЕЯТА от Стравински	18. I. 1968 г.	30
60. БЛУДНИЯТ СИН от Прокофиев		6
61. ЕДИН АМЕРИКАНЕЦ В ПАРИЖ от Гершуин		6
62. СВАТБАТА НА ФИГАРО от Моцарт	26. V. 1966 г.	18
63. ПТИЦЕПРОДАВЕЦЪТ от Целер	18. X. 1966 г.	22
64. ЛУД ГИДИЯ от Хаджиев	28. I. 1967 г.	23
65. ПЕПЕЛЯШКА от Прокофиев	28. II. 1967 г.	17
66. МАЙКА от Т. Хренников	31. III. 1967 г.	14
67. ЦАР И ДЪРВОДЕЛЕЦ от Лортцинг	1. VII. 1967 г.	12
68. ОТЕЛО от Верди	16. IX. 1967 г.	19
69. БУНТОВНА ПЕСЕН от Златев-Черкин	11. I. 1968 г.	30
70. ДАМА ПИКА от Чайковски	30. III. 1968 г.	13
71. ХАНДУШКА ПЕСЕН от Ал. Райчев	7. IV. 1968 г.	14
72. САМСОН И ДАЛИЛА от Сен-Санс	26. V. 1968 г.	11
73. КАРМЕН — балет от Щедрий	28. XI. 1968 г.	20
74. ЛЕТАЩИЯТ ХОЛАНДЕЦ от Вагнер	9. III. 1969 г.	10
75. БАХЧИСАРАЙСКИ ФОНТАН от Асафиев	7. IV. 1969 г.	10
76. ВЪЛШЕБНАТА ФЛЕЙТА от Моцарт	16. IX. 1969 г.	20
77. ЯН ВИБИЯН от Геров	14. X. 1969 г.	11
78. БАЛ С МАСКИ от Верди	3. II. 1970 г.	5
79. ТРАВИАТА от Верди — нова постановка	9. IV. 19670 г.	

„ЦАР КАЛОЯН“ — П. ВЛАДИГЕРОВ

Зоя — М. Радулова

Калоян — М. Петров

Мария — Е. Кустева

„В БУРЯТА“ — ХРЕННИКОВ

Наташа — з. а. М. Бохачек

Льонка — з. а. Н. Здравков

СЪСТАВ НА РУСЕНСКАТА НАРОДНА ОПЕРА

Художествено ръководство

1. Коста Крушовенски — главен худож. ръководител	6. Цветана Андреева — режисьор
2. Михаил Ангелов — гл. диригент	7. Петър Попов — худож. проектант
3. Стефан Трифонов — гл. режисьор	8. Атанас Димитров — диригент на хора
5. Ромео Райчев — диригент	9. Христо Арnaudов — худож. изпълнител
5. Тодор Стоев — диригент	

Административно-ръководен персонал

1. Коста Крушовенски — директор	3. Ерилянта Кеворкян — арт. секретар
2. Пърдан Атанасов — зам. директор	4. Веселина Гюрова — гл. счетоводител

Артисти-солисти

1. засл. арт. Кирил Кръстев	18. Кирил Захариев
2. засл. арт. Николай Здравков — лауреат на Дим. награда	19. Йорго Стефанов
3. засл. арт. Пенка Маринова	20. Снежана Якимова
4. Иван Димов — лауреат на VII св. м.л. фестивал	21. Стефан Димитров — лауреат на IX. св. м.л. фестивал
5. Анастас Анастасов	22. Евдокия Здравкова
6. Ана Ангелова	23. Мария Венциславова
7. Тодор Бонев — лауреат на межд. конкурси	24. Стоянка Коева
8. Христо Крондев	235. Маргарита Начева
9. Добри Маников — лауреат на наши и межд. конкурси	26. Цветана Тодорова
10. Валентин Григоров	27. Людмила Ганчева
11. Надежда Харитонова	28. Величка Кирова
12. Евгения Бабачева	29. Кунка Кузманова
13. Косю Лунгов	30. Роза Митова
14. Неделчо Деянов	31. Мери Димитрова
15. Борис Цветков	32. Петър Енчев
16. Мими Николова	33. Иван Добрев
17. Никола Абаджимаринов	34. Тинка Карайчева

Състав на хора

1. Любен Банков	7. Иван Абаджимаринов
2. Георги Подскачиев	8. Никола Николов
3. Симеон Ояров	9. Люба Вълкова
4. Вира Деспова	10. Ангелина Митова
5. Цветана Гайдаржиева	11. Добромир Добрев
6. Петър Габровски	12. Сероп Вартамян

13. Вахе Алтунян
14. Илия Данаилов
15. Петър Касабов
16. Мария Енчева
17. Мария Шипкова
18. Юлия Дубовска
19. Люба Мюфтиева
20. Васко Абаджиев
21. Иван Шипков
22. Атанас Николаев
23. Здравко Донеv
24. Спас Кирилов
25. Правда Стоянова
26. Банко Попов
27. Елена Минзиева
28. Стефанка Радева
29. Борис Христов

30. Иванка Казакова
31. Жулиета Димова
32. Кръстиянка Станева
33. Богдана Маринова
34. Анета Тодорова
35. Незабавка Полова
36. Росица Трифонова
37. Татяна Габровска
38. Жана Цикалова
39. Емануил Крондев
40. Веселина Зорова
41. Росица Дочева
42. Веселина Бабаджанова
43. Ала Петрова
44. Лилия Спасова
45. Гергана Душкова
46. Георги Стефанов

Състав на балета

1. Павел Стоицев
2. Тодор Тодоров
3. Стоянка Ламбева
4. Надежда Абаджиева
5. Виделина Иванова
6. Надежда Руменин
7. Дарина Славова
8. Бойка Маринска
9. Димитър Гайдаров
10. Крум Цолов
11. Стоянка Попова
12. Венета Антонова
13. Мария Станева
14. Тодор Иванчев
15. Христо Чернобаев
16. Цоло Крачушков
17. Петър Любенов

18. Живка Трифонова
19. Александър Малчев
20. Дора Иванова
21. Емилия Манева
22. Дора Мирчева
23. Стоян Георгиев
24. Христо Христанов
25. Елена Узунова
26. Люба Цолова
27. Юлия Хубенова
28. Цонка Бояджиева
29. Маргарита Христова
30. Мария Чудинова
31. Жеко Жеков
32. Любомир Калчев
33. Калка Петрова

Състав на оркестъра

1. Мария Тодорова — концертмайстор
2. Коста Добринов — пом. концертмайстор
3. Стефан Кочев
4. Кръстю Мидев

5. Марко Марков
6. Иван Йотов
7. Борис Денов
8. Александър Бояджиев

9. Крум Маджаров
10. Петър Терзиев
11. Велизар Симеонов
12. Никола Иванов
13. Кръстю Милев
14. Добри Ставрев
15. Тодор Торнев
16. Грета Пенева
17. Людмила Димитрова
18. Живко Икономов
19. Никола Бакалов
20. Васил Димитров
21. Александър Ганев
22. Александър Георгиев
23. Надежда Бейкова
24. Александър Дончев
25. Александринка Еленкова
26. Здравко Ташев
27. Илия Статев
28. Светлана Ганчева
29. Димка Добринова

Корепетитори

1. Стоил Цонев
2. Цветана Малджиева
3. Мариана Георгиева
4. Дарина Куюмджиева
5. Сийка Янкова

30. Пърдан Боцев
31. Снежина Димитрова
32. Вили Икономов
33. Минко Никифоров
34. Фимка Тотева
35. Симеон Саидев
36. Иван Бараджнев
37. Владимир Дряновски
38. Кольо Колев
39. Грета Маркова
40. Любомир Върбанов
41. Георги Чернаков
42. Веселин Узунов
43. Емилidar Попов
44. Алеко Мушдев
45. Мария — Неша Иванова
46. Христо Атанасов
47. Валентина Минчева
48. Мария Баева
49. Олга Бонева
50. Стоян Калева

Пом. режисьори

1. Мария Киселова
2. Людмила Игрибозова
3. Людмила Немирова

Техн. служби

1. Димитър Казаков — зав. пост. част
2. Иван Кадиев — театърмайстор
3. Цанко Соколов — ръков. худож. осветление
4. Ерма Гюрова — началник-разгласа
5. Димитричка Тороманова — инспектор-организатор
6. Димо Милитаров — комендант
7. Ангел Харалампиев — звукоформител
8. Йордан Ламбев — осветител
9. Пенка Великова — осветителка
10. Николай Колев — сценичен работник
11. Христо Неделчев — сценичен работник
12. Денко Димев — сценичен работник

13. Цанко Диков — сценичен работник
14. Цоню Ненов — сценичен работник
15. Георги Цигуларов — сценичен работник
16. Иван Калъков — реквизитор
17. Надежда Дикова — реквизитор
18. Иван Колев — сценичен работник
19. Мехмед Якубов — сценичен работник
20. Иван Киров — тапицер
21. Тодорка Кирова — зам. тапицер.
22. Маню Колев — главен майстор шивач
23. Мария Манева — шивачка
24. Кольо Цанев — шивач

25. Александрина Димова — главна майсторка шивачка
26. Анастасия Захариева — шивачка
27. Елена Иванова — шивачка
28. Иван Кирков — дърводелец
29. Иван Янков — дърводелец
30. Владимир Иванов — тръбопроводчик
31. — Ганчо Ламбев — зав. перук. отделение
32. Здравка Златева — фризьорка

33. Бисерка Вълчева — фризьорка
34. Петър Антонов — главен майстор худож. ателие
35. Никола Ходжов — главен майстор бояджийско ателие
36. Димитър Михайлов — зав. мъжки гардероб
37. Цонка Кадиева — зав. дамски гардероб
38. Йорданка Михайлова — гардеробиерка
39. Божидарина Стоянова — гардеробиерка

Други служби

1. Надежда Симеонова — билетопродавач
2. Тодор Вълчев — куриер
3. Георги Георгиев — лортиер
4. Мавродин Мавродиев — шофьор
5. Никола Цветков — шофьор
6. Доца Стоянова — чистачка

7. Цветана Митева — чистачка
8. Иванка Тошинска — чистачка
9. Райна Стоянова — чистачка
10. Лилияна Топалова — чистачка
11. Ружа Митова — чистачка
12. Петрана Иванова — чистачка

„ОТЕЛО“ — ВЕРДИ

Дездемона — з. а. П. Маринова
Отело — Ив. Димов

„КАТЕРИНА ИЗМАЙЛОВА“ — ШОСТАКОВИЧ
Катерина — Ев. Стойцева

Хоровият колектив на Русенската народна опера 6. IV. 1970 г.

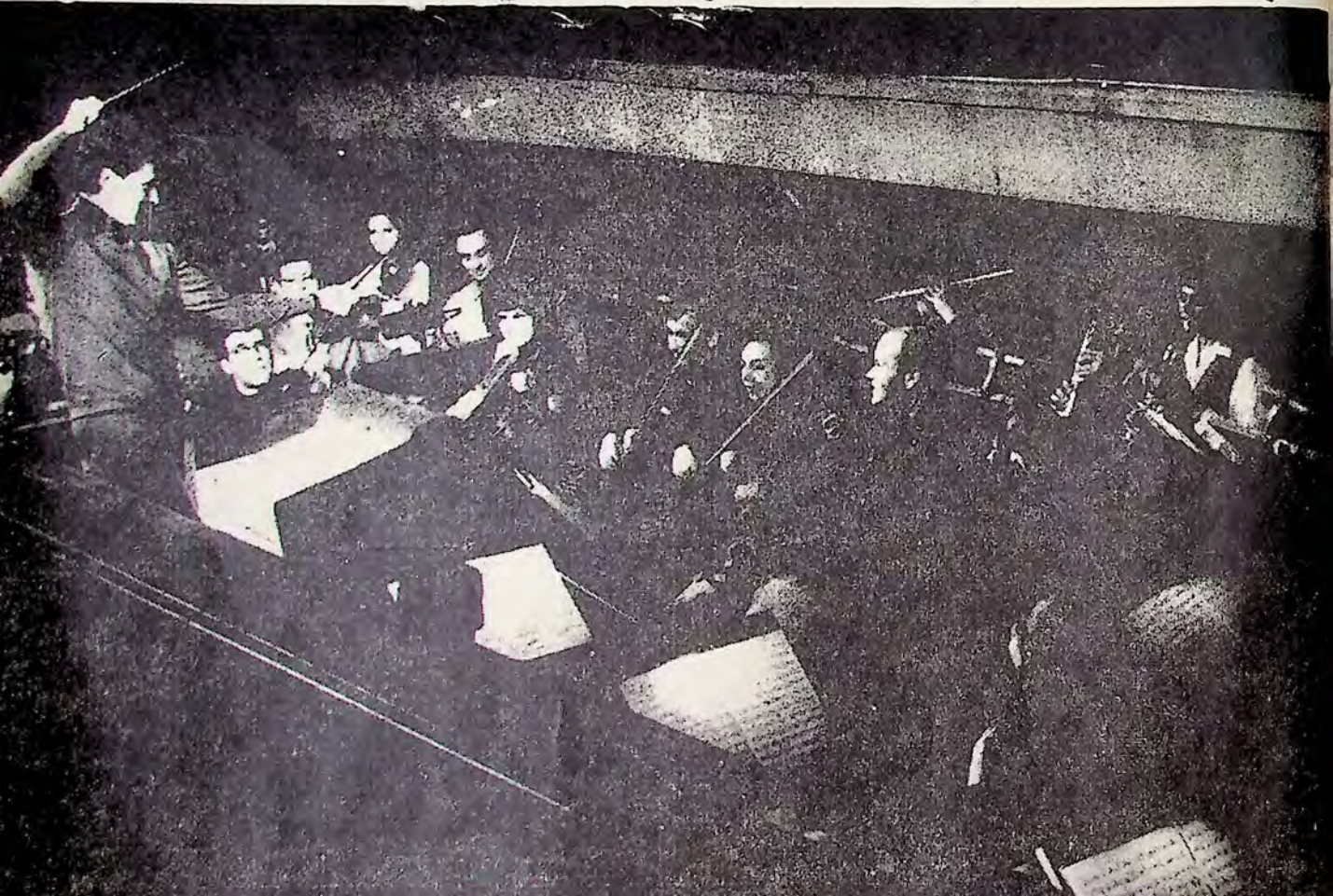

„БУНТОВНА ПЕСЕН“ — Г. Зл. ЧЕРКИН
 Елена — М. Венциславова
 Младен — Б. Цветков

„МОМИЧЕТО ОТ ЗАПАД“ — ПУЧИНИ
 Сонора — М. Петров
 Шерифа — з. а. К. Кръстев

Репетиция на новата постановка на оп. „Травиата“ от Верди
Диригент — М. Ангелов

„ЗАПУСТЯЛАТА ВОДЕНИЦА“ — М. АТАНАСОВ
 Баба Дуда — Сн. Якимова
 Киро — з. а. К. Кръстев

Сцени из оп. „МАЙКА“ от Т. Хренников

1) СЕЗОН 1970 — 1971 г.

1. П. Хаджиев — „АЛБЕНА“
2. Масне — „ВЕРТЕР“
3. Прокофиев — „СЕМЬОН КОТКО“
4. Телеман — „СОКРАТ“
5. Хачатурян — „ГАЯНЕ“ балет

2) СЕЗОН 1971 — 1972 г.

1. Българско произведение
2. Бойто — „МИФИСТОФЕЛ“
3. К. Орф — „УМНИЦАТА“
4. Дефайа — „ТРИВЪРХАТА ШАПКА“ балет
5. Росини — „ИТАЛИАНКАТА В АЛЖИР“
6. Прокофиев — „КАМЕННОТО ЦВЕТЕ“ балет

3) СЕЗОН 1972 — 1973 г.

1. Българско произведение
2. Мусоргски — „БОРИС ГОДУНОВ“
3. Вебер — „ВЪЛШЕБНИЯТ СТРЕЛЕЦ“
4. Обер — „ФРА ДЯВОЛО“
5. Меликов — „ЛЕГЕНДА ЗА ЛЮБОВТА“ балет

„ЛОВЦИ НА БИСЕРИ“ — БИЗЕ

Лейла — з. а. П. Маринова

Надир — з. а. Н. Здравков

